

Politični ogled.

— Slovensko vseučilišče. Na Dunaju je imelo v četrtek dne 3. t. m. slovensko dijaštvo skupen shod za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Prisilili so ga do tega pred vsem dogodki na dunajskem vseučilišču. Italijani so si priborili svoje vseučilišče z revolucijo. Nasproti Italijanom je vlada silno postrežljiva, na nas Slovence pa se niti ne spomni. Kot zastopniki Narodne zveze so bili navzoči državni poslanci: dr. Krek, dr. Korošec in dr. Rybar. Na shodu je govoril med drugimi tudi dr. Korošec: „Pozdravljam vse navzoče v imenu slovenskih, srbskih in hrvaških poslancev, ki smo sedaj združeni v eni Narodni zvezi. (Gromovito odobravanje.) Prišel sem v imenu vseh dokumentat, da smo solidarni z vami. Premalo bi bilo, če bi prišel samo dokumentirat. Od nas morate in imate pravico zahtevati, da vam pomagamo v boju za našo univerzo. Italijani so z revolucijo potisnili slovensko univerzo v ospredje. Oni bodo dobili svojo univerzo, ker to zahteva zunanja politika, ravno tako notranja, dasi ravno ne toliko, kakor naša, ampak gospod Tittoni rabi pomoči in baron Aehrenthal mu poraga. Toda istočasno s italijanskim vseučiliščem se mora rešiti tudi slovensko. In predno ste se vi zbrali tukaj in predno smo slišali vaše želje, je Narodna zveza že sklepala o tej stvari. Sklenili smo: Med italijansko in slovensko univerzo je strog junctum. Mi priznavamo Italijanom pravico do univerze, ker jo po narodnem načelu, ki je sedaj glavno, priznavamo vsakemu narodu. Narodna zveza vzame slovensko vseučiliško vprašanje z vsemi silami v svoje okrilje: strašili se ne bomo niti najhujše opozicije. Paralelno se morata rešiti. Zveza je dovolj močna, da spravi to vprašanje vsaj korak naprej. Vsi člani Zveze so zavezani, v proračunski razpravi vedno in vedno povdarjati to točko, in prvi govornik, poslanec g. Fon je to že storil. Slovensko univerzo bomo branili z vsemi silami. Označili smo pred vsem, kar nas z Italijani razdružuje. Ne pripustimo, da stoji italijanska univerza v Trstu. Mnenje vseh jugoslovanskih poslancev in celega jugoslovanskega naroda je: Trst spada v našo interesno sfero; zato ne dovolimo italijanskim kulturnim zavodov v Trstu, ker bi s tem vzdrževali svoje sovraženike. S tem mislim, sem dal tudi smer debati: Slovensko univerzo v Ljubljano. Na praktično stran vas opozorim: o vseh dogodkih na univerzi, v menzi in podpornih društvi, informirajte našo Narodno zvezo, ki bo vse storila, da vam da popolno pomoč. Izrekli smo se tudi za reciproci-teto zagrebških izpitov. Želimo vam uspehov na celi štiti. Upam, da ste zadovoljni vi in cel narod.“ (Bur-no odobravanje, dolgotrajno ploskanje.)

— Jugoslovanski poslanci so stopili v opozicijo. Javnosti je znano, da so prejšnji in sedanji hrvaško-slovenski državni poslanci vsem vladam zaporedoma nosili svoja skromna „petita“, izražali v zbornici in v raznih ministrskih pisarnah svoje zahteve in želje. Vse, kar so zahtevali, ni bilo in ni na škodo nemškemu ali italijanskemu narodu, pač pa na korist jugoslovanskemu prebivalstvu in posredno državi sami. Jugoslovani so najzvestejši čuvarji Adrije, najmočnejša trdnjava in straža Avstrije. Vse novejša vlade od Badenija do Bienenrtha pa so imele le lepe besede in prazne obljube za zanemarjene naše deže-

dobro. Da pa ni brez odgovora odšel od naše mize, sem pa dejal, oziroma dostojno javil dotičnemu poznanemu in dobremu gospodu nadporočniku, da danes že za silo, bilo bi pa za vselej lahko bolje, če bi pošiljali na regiment nekaj manj tistih nepotrebnih patron za vaje in raje nakazali nekaj več za vojaške kuhinje. Vsi tovariši pri dolgi mizi so mi pritrdili, dobri gospod nadporočnik pa se je nasmehnil, obrnil in brez zamere odšel.

Častniški zbor ima opoldne skupen obed, h kojemu so vabljeni tudi razni drugi častniki goriške posadke in več višjih dostojanstvenikov iz civilnih krogov in pri katerem svira vojaška godba.

Seveda pa njih pogrnjene mize nočem primerjati z našo dolgo mizo, kjer smo se prej gostili z riževimi krapci, posebno če se povem, da sem nekoč slišal tam v pavzah godbenih točk, med burnim hrúščenjem prav gosto pokanje in žvižganje zamaškov šampanjčevih steklenic.

Pa tudi v vojašnici se sliši popoldne živahno rajanje. Od vseh strani doni veselo petje, vmes tudi kričanje in jodlanje tovarišev iz graške okolice, v drugem oglu prične kdo raztegati hrumečo šumelo k. t. d.

Vmes vidimo pa tudi možake, ki pri tem praznovanju ne najdejo toliko razvedrila, in to so posebno oni, ki služijo že zadnje (tretje) leto; kot tak pa vzame dolgo pipo, nareže si dolgega komisnega tobaka, ga natlači v pipo in prične, prisedeši k enako razpoloženemu prijatelju iz domače vasi, spuščati gost dim v zrak. Med raznimi pogovori preštejeta tudi mesece in dneve, ki so jima še pribiti v vojašnici, razmotrivata o poročilih, ki sta jih prejela v zadnjem času iz domačega kraja, kakor med drugimi novicami posebno tudi zanimiva poročila o domačevskih poročencih v poteklem predpustnem času, kako se popeljeta o Veliki noči še zadnjič na dopust itd.

Toliko o praznovanju 23. sušca pri 47. polku.

(Dalje prihodnjič.)

le. Poslanci so pobirali drobtine z bogato obložene mize, pitali so jih z drobtinami „miloščin“ vsled toče in enakih uim. O narodni ravnopravnosti niti ne govorimo. Bili smo narod nižje, niti druge vrste, narod prosjakov, njegovi zastopniki pa — ne po svoji krivdi — tlačanski volji, avtomat za glasovanje. Temu je bila mnogo kriva tudi narodna sentimentalnost (prečutljivost), vodena slovanska vzajemnost, ki je naše zastopnike vprežala v oje drugih slovanskih strank. Čemu bi tega ne povedali odkrito! Za časa grofa Badenija in Thuna so hrvaško-slovenski poslanci kot en moč stali v bojnih vrstah s češko delegacijo proti nemški obstrukciji — za češki notranji uradni jezik. Za plačilo so dobili v ministrski sobi nekaj prijaznih besed in — smodk. Ko so Čehi proti Körberjevi vladi uprizorili najhujšo obstrukcijo, bili so slovensko-hrvaški poslanci najožji zavezniki češke delegacije. Brez pomoči jugoslovanskih poslancev bi bila porazena češka obstrukcija. To so priznali češki poslanci sami. Ko pa je baron Beck koval koalicio, tedaj se nihče ni spomnil starih zvestih zaveznikov. V svoji skromni nesebičnosti so jugoslovanski poslanci podpirali Becka in njegovo koalicio edinole iz hvaležnosti za volilno reformo in dalmatinsko železnico. Pač, obljubil je tudi pomožno akcijo za Dalmacijo in Primorje. Na prošnjo kranjskih poslancev je tudi naročil kranjski deželni vladi, naj sestavi enak program tudi za Notranjsko. Kako resna pa je bila ta akcija, svedoči izjave onih višjih uradnikov, ki so sestavljali načrt za to pomožno akcijo. Vse bomo izvršili, ako nam finančni minister dovoli potrebne kredite. Drugi gospod se je posmehnil in rekel: Vse to je pesek v oči! Ali naj se vzpričo teh in drugih dejstev jugoslovanska delegacija še dalje meče pod kolela vladnega stroja, ali naj stoji v kotu kot berač, ko je vsled aneksije Bosne in Hercegovine jugoslovansko vprašanje na dnevnem redu? Poslanci bi sramotili sebe in svoj narod, ko bi se vsiljevali k vladni mizi, h kateri niso povabljeni. Dobro, mi želimo premirje med Čehi in Nemci, saj vsled češko-nemškega prepri- ra trpi vsa država. Mi podpiramo novo koalicijsko vlado tudi brez jugoslovanskega ministra. Toda mi zahtevamo, da vsaka nova vlada ne le z lepimi besedami, ampak tudi v dejanju stori svojo dolžnost napram Jugoslovanom v političnem, gospodarskem in narodnem oziru. Nam ne gre za osebe, marveč za korist, za blagor prebivalstva, ki ga zastopamo. Ako pa si Nemci, Poljaki in Čehi dele ministrske sedeže zopet le na naš račun, potem naj tudi sami gledajo, da izvedejo voz iz blata. V teh razmerah ne preostaja jugoslovanskim poslancem drugega, nego odločna opozicija. Saj ni treba, da bi kolceze prevračali po zbornici in razbijali stole in mize, pač pa zahteva od njih narodna čast, da niso metle ministrskih pometalcev. Slabše se nam ne more goditi, nego se godi. V našem narodu pa je še vedno toliko žilavosti in samozvesti, da ga nova slana ne uniči. Takozvana slovanska vzajemnost pa dandanes v dobi realne politike ni vredna piškavega oreha. Kdor ne veruje, naj pogleda za kulise ali pa v parlamentarno kuhinjo. Upoštevajoč vsa ta dejstva je Narodna zveza dne 4. t. m. sklenila z vsemi proti enemu glasu, da stopi proti vladi in njenim nameram v strogo opozicijo. O nadaljnjih korakih sklepa Narodna zveza v prihodnji seji.

— Z Balkana. Graški listi poročajo: V Bosno, Hercegovino in v Dalmacijo odposlajo več bataljonov gorskih baterij, več kavalerijskih eskadronov in nekaj pionirskih stotnij. Obenem se razdeli sarajevska pehotna divizija in se ustanovi nova v Banjaluki. Ob črnogorski meji se poveča število gorskih brigad na osem. Pomnožitev zadene skupno armado, deloma pa tudi ogrsko deželno brambo, ker se zastraži tudi meja v okolici Pančeve, Oršove in Zemuna. Vse čete na jugovzhodu dobe povišane pristojbine.

— V Srbiji so vznevoljeni na kralja, ker je čestital ob jubileju našemu vladarju. Vlada noče prevzeti odgovornosti za čestitko. Vojna stranka s prestolonaslednikom na čelu odločno nasprotuje kralju in zunanjemu ministru Milovanoviću. Naš cesar se je kralju Petru brzojavno zahvalil za čestitko.

Mala politična naznanila.

Dne 3. decembra: Nemški in češki poslanci so predvčerajšnjim poslali poziv, naj se glede na to, ker je v nevarnosti parlament, pomirjevalno upliva. Češki poslanci so poslali poziv praškemu županu, Klofaču in češkemu narodnemu svetu. — V zahodnji Nemčiji je sklenilo nad 1000 veletržcev, da bojkotirajo od 1. januarja 1909 nadalje češko blago. — Cesar je ukazal, da se zbrisejo v c. kr. deželni brambi in orožnikom vsi disciplinarni ukori, redne in zaporne kazni. Pred 2. decembrom še ne dovršene redne in disciplinarne kazne se odpuste. — Istotako je cesar ukazal, da se odpusti kazni vsem osebam v Bosni in Hercegovini, ki so bile obsojene pred 2. decembrom zaradi razžaljenja Velikanstva ali cesarske rodbine, če niso v zvezi z drugimi kaznivimi dejanji. — V Mešedu v Perziji ljudstvo noče plačevati davkov. Proglašeno je vojno stanje. — Italijanski zunanji minister Tittoni je poročal na Dunaj in v Peterburg, da rad prijateljsko posreduje med Avstrijo in Rusijo, da se državi sporazumeta.

Dne 4. decembra: Predvčerajšnjim so bile na Dunaju zopet velike demonstracije nemškona-cionalnih in laških dijakov. Posogla je vmes policija, ki je trg pred vseučiliščem izpraznila. — V Hebu na

Českem so priredili Nemci protičeške demonstracije in pobili okna Cehom. Radovedni smo, če proglasi vlada tudi v Hebu prekri sod. — Angleški list „Times“ poroča, da se kmalu zopet prične pogajanja med Avstro-Ogrsko in Turčijo. — Perzijski šah je naročil, naj se nakupi zanj veleposestvo v Rusiji, kjer spravi del svojih zakladov. Če v Perziji zmaga revolucija, se umakne šah v Rusijo.

Dne 5. decembra: Predvčerajšnjim so vse češke stranke vložile nujni predlog za takojšnjo odpravo nagle sodbje. — Zaprti italijanski dijaki na Dunaju, ki so bili prijeti ob demonstracijah, so izpuščeni na svobodo brez kavcije (jamčevine). — Protivavstirski bojkot v Turčiji ponehava. Zaradi bojkota ne trpi samo Avstrija, temveč tudi drugi narodi.

Dne 6. decembra: Madžarska neodvisna in ustavna stranka se nameravata združiti. — Turški listi priznavajo, da so povzročili Angleži protivavstirski bojkot. — Člani nemškega vseučiliškega senata v Pragi so odložili svoja mesta. — Včeraj sta prispe-la na Dunaj švedski kralj in kraljica. Cesar ju je osebno sprejel. — Na Haitiju se vstaja vedno bolj širi.

Dne 7. decembra: Madžarski listi poročajo, da bo hrvaški sabor v krakem sklican in takoj razpuščen. Novih volitev se ne bo razpisalo. — Na Dunaju je včeraj zborovala zveza nižjeavstrijskih Nemcev. Protestirali so proti prodiranju Slovanov in proti ustanovitvi italijanskega vseučilišča. Zborovalci so na to priredili izprevid pred vseučilišče, kjer jih je razkropila policija. — V Pragi je bilo včeraj popolnoma mirno. — Nemški burši agitirajo za splošno stavko nemških buršev po celi Avstriji, če vlada po odpravi prekega sodev v Pragi ne prekliče prepovedi o nošenju barv.

Razne novice.

* Iz pošte. Poštna oficijantinja Roza Gatej, sedaj poštna administratorica v St. Juriju ob juž. žel., je imenovana za poštarico tamkaj.

* Iz šole. Za nadučitelja na novoustanovljeni šoli v Vel. Pirešici je imenovan dosedanji nadučitelj v Zgornji Ponikvi Ivan Koderman, za stalno učiteljico pa Ana Hrovatin, istotako iz Zgornje Ponikve. Stalni učitelji, oziroma učiteljice so nadalje postali: v Frankolovem dosedanji ondodni suplent Ant. Strigl, v Velenju Helena Dolenc iz Rečice, v Sošanju Emilija Jurkovič iz Smarja pri Jelšah, pri Sv. Marjeti na Pesnici pa ondodna začasna učiteljica Ernestina Neubauer.

* Urednik se takoj sprejme. Ponudbe na naše uredništvo.

* Zadrugi tečaj v Celju. Zadruga zveza (oddelek za Stajersko) v Mariboru priredi od 11. do 16. jan. 1909 zadrugi tečaj v Celju. V tem tečaju bo dana prilika vsem udeležencem se poučiti o knjigovodstvu in poslovanju posojilnice Rajfajznovk, iz raznovrstnih predavanj pa bodo posneli bistvo in ustroj vsega zadrugištva. Ker se je letošnje leto ustanovilo precej novih posojilnic in ker bi tajniki marsikatero izmed teh novih posojilnic radi sami sestavljali bilanco, zato bode v petek dne 15. januarja natančen pouk o sestavi bilance in se lahko ta dan udeležijo tečaja tudi činitelji zadrug, katerim ne bo mogoče se udeležiti šestdnevnega tečaja. Udeleženci šestdnevnega tečaja bodo dobili, ako se oglašijo, podporo za obisk tečaja. Vse one, kateri se nameravajo udeležiti šestdnevnega tečaja ali tečaja dne 15. jan., prosimo, da pošljejo svojo prijavo v najkrajšem času Zadrugi zvezi v Mariboru, grajski trg. Posebno se opozarja jo članice Zadrugi zveze, da prigrasijo nadarjene mladeniče ali mlade posestnike za obisk tečaja. Natančen spored se bode pravočasno objavil.

* Posojilnice rabijo za sestavo bilance tiskovine in sicer izpiske iz glavne knjige hranilnih vlog in posojil, ter formulare za računsko zaključke. Vse te tiskovine se dobivajo po vzorcih Zadrugi zveze v Ljubljani v tiskarni sv. Cirila v Mariboru in si naj posojilnice pravočasno tiskovine oskrbe.

* Radi prepovedovanja shodov na Sp. Stajerskem je poslanec dr. Benkovič vložil nujni predlog; nekateri okrajni glavarji prepovedujejo namreč vse shode po deželi, tudi prav nedolžne, medtem ko se nemški hujskajoči shodi po mestih neovirano vrše. O nujnem predlogu bo zbornica razpravljala najbrže še pred božičem.

* Kupujte razglednice Slovenske dijaške zveze! S. D. Z. je založila tri nove vrste razglednic, slike Ant. Martin Slomška, Andr. Einspielerja in Ant. Janežiča, torej slike treh najodličnejših slovenskih rodoljubov, ki so delovali v obmejnih krajih Stajerske in Koroške in si pridobili obenem s svojim delovanjem neveljnih zaslug za vse slovenstvo. Ker je namenjen čisti dobiček plemenitemu namenu, namreč organizaciji obmejnih krajev, zato bodi dolžnost vsakega zavednega somišljenika, da kupuje zlasti sedaj za božične praznike izključno le te razglednice, ki se dobivajo tudi v prodajalni Cirilove tiskarne v Mariboru. Držimo se vseskozi načela: Svoji k svojim! in ne dajajmo zaslužka raznim nemškim firmam, odkoder se po navadi razširja vse blago te vrste!

* Ustanova za Stajerske umetnike. Grofica Teodora Kottulinska je darovala povodom cesarjeve 60-letnice v prospeh in povzdigo umetnosti na Stajer-

skem in v spomin na svojega soproga, kot prvega protektorja društva upodablajočih umetnikov na Stajerskem glavnicu 25.000 K. Letne obresti se naj uporabljajo v nakup del stajerskih umetnikov. Upravitelj ustanove je stajerski deželni odbor.

* **Umrli** je v Lincu na Zgor. Avstrijskem dne 2. t. m. škof Doppelbauer.

* **Za božična darila**, božična drevesca za uboge itd., ponuja družba sv. P. Claverja posamezne izvede ilustriranega misijonskega časopisa „Odmov iz Afrike“ v povoljnem številu brezplačno in poštne prosto. Razširjanje dobrega berila med ljudstvo je znano najpotrebnejše dobro delo naše dobe. Naroča se: Sv. P. Claverja družba za afrikanke misijone, Trst, Via del Ronco 6, in Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 8.

* **„Narodni List“** kaže v svoji predpredzadnji številki zopet svoj „katoliški“ značaj. Cesar je srce polno, o tem pa usta govore. Ljudje, ki so prenapolnjeni s protiverskimi otrobi, se pač težko drže strogo hinavskega ali prikritega stališča. To jim pač nikakor ni po godu, da ne morejo naše mladine prosto zapeljati. Zato se pa zgraža na čuden zviti način „Narodni List“ nad tem, da se je prepovedalo — kar je popolnoma razumljivo — gimnazijcem čitati protiverske liste, kakor je „Svobodna misel“, „Svoboda“ in „Omladina.“ Oj, vi hinavci, ki na eni strani podarjate vašo vernost, na drugi pa širite brezverstvo. Ali je tak list za mladino, ki naravnost taji božanstvo Krista in se norčuje iz vsega, kar je svetega? Ali je tak list za mladino, ki naravnost poziva na boj zoper cerkev. In take liste priporoča celo za mladino „Narodni List“, glasilo Narodne stranke. Sodbo o pristaših take stranke prepuščamo čitateljem.

* **Zopet** nemškutarske laži o poslancu dr. Benkoviču. V seji dne 4. t. m. je dr. Benkovič med govorom poslance Malika njemu ugovarjal, ker je Slovenec slikal kot krivce poletnih izgredov na Spod. Stajerskem. Prišel je zraven posl. Einspinner; med njim in dr. Benkovičem je prišlo do malega besedovanja, ker je Einspinner pritrdjeval Malikovim neresnicam. Nemški listi so iz nedolžnih besed napravili slona, češ, da se je dr. Benkovič dal žaliti od tovariša Einspinner. Seveda je to neresnica, ker je razgovor, kot ga prinašajo nemški listi, docela izmišljen. Dr. Benkovič je nemškim listom popravke poslal.

* **„Stajere“**, zapuščaj te! Posestnik Jurij Ivenčnik iz Spitaliča pri Konjicah nam piše, da je vsled napadov na Slovence v Ptuj opustil „Stajere“, se naročil na naš list in postal pristaš Kmečke zveze.

* **„Domovina“** in „Narodni List“ silno razburja naše gospodarsko delo. Razni Zadrudni zvezi v Celju blizu stoječi agitatorji Narodne stranke psujejo v teh dveh listih v tonu, katerega sta le zmožna „Stajere“ in „Deutsche Wacht“, nadrevizorja gospoda Vladimir Pušenjaka. Mi smo uverjeni, da te olikanih ljudij nevedne napade obsoja vsak človek, uverjeni smo pa tudi, da se gospod Pušenjak za to surovosti, ker ve, odkod prihajajo in kak namen imajo, ne zmeni in bo delal tudi v bodoče za gosp. napredek na Spodnjem Stajerskem. Tisti ljudje, katerim je dal gospod Pušenjak marsikateri navod, katerim je pokazal pot k zadrudnemu delu, kateri še sedaj — menda iz hvaležnosti — brezplačno kolportirajo od njega spisane brošure, ga imenujejo duševnega revčka ter s tem priznajo, da so oni še deseterkrat večji duševni revčki. Cudimo se le, da so pred nedavnim časom vsi celjski in ljubljanski liberalci na vse pretege hvalili gospoda Pušenjaka radi njegovega zadrudnega dela, povdarjali, da se je on kot prvi Avstrijec lotil zadrudnih študij v Nemčiji ter opozoril tudi druge Avstrijce na te študije, med tem tudi Jošta in Stiblerja; vabili so ga k sodelovanju pri vseh listih, koledarjih itd., pisali laskave kritike o njegovih delih in o listu „Zadruga“, katerega je prvo polletje 1907 skoro popolnoma sam pisal, — a naenkrat so prišli do spoznanja, da je vse to le delo — duševnega revčka.

* **Jošt**, dr. Serneo, dr. Jurtela, dr. Rosina so bili pred tremi leti še najhujši nasprotniki Rajfajznovk, „Domovina“ ni smela sprejeti nobenega članka, tičočega se Rajfajznovk. Sedaj pa se trudijo za ustanovitev Rajfajznovk ne iz spoznanja, da so potrebne, temveč ker hočejo ovirati Zadrudno zvezo v Ljubljani pri njenem delovanju za napredek pravega kmečkega zadrudništva.

* **Za S. a. S. Z. so darovali:** dr. Avguštin Stegenšek 5 K; F. Šegula župnik 1 K 74 h; g. vojaški kurat H. Rant 2 K; g. dr. Verstovšek 1 K; udje gasilnega društva v Dornovi nabrali v gostilni F. Herga ob priliki jubilejne slavnosti cesarja pri vselem omizju za „obmejne Slovence“ 7 K; Konjski Mohorjani 6 K.

Rojaki, rodoljubi!

Naši narodni nasprotniki se zaganjajo z vso silo ob slovensko posest in nam hočejo iztrgati rodno materino grudo. Poleg tužnega Korotana jih bodejo v oči prelepe zelene Slovenske gorice. Mesec za mesecem izdaja Südmarka velike svote za nemško šolstvo, kupuje velika posestva od zadolženih slovenskih posestnikov in naseljuje na njih nemške protestante iz „rajha.“ Zlasti za St. Ilj so se zavzeli Nemci letošnjo leto z vso močjo, za St. Ilj, ki je nekak ključ do Slovenskih gor. Pokupili so že veliko slovenske zemlje, sezidali svojo šolo, v katero silijo deco odvisnih slovenskih viničarjev.

Slovensko bralno in kmetijsko društvo v St. Ilju je svoje sile vedno posvečevalo krepkemu narod-

nemu delu, opozarjalo rodoljubne kroge na nevarnost, ki preti St. Ilju v narodnem in znabiti ne malo tudi v verskem oziru, a našlo ni dovolj odziva. Tudi slovensko časopisje, posebno „Slov. Gospodar“, je opozarjal na nevarnost in izdal razne oklice.

St. Iljski Slovenci nimajo svojega doma. In trden dom je prva opora za delo in uspehe. Zato so sklenili sezidati „Društveni dom.“ A sami so šibki. Potrebujemo pomoči od povsod. Zlasti bratje iz Kranjske naj bi podpirali to velevažno misel. Ako so meje krepko zavarovane, potem se bo centrala sigurno razvijala. Ako pa podre sovražnik okope, se bo trdnjavo težko branila.

Slovenska dijaška zveza se je zavzela za St. Ilj. Zato si šteje v dolžnost, da tudi ona opozori slovensko javnost na veliko nevarnost. Bliža se sv. božični čas. Zato, bratje, obdarite ob tej priliki stiskane! Izobraževalna društva, priredite božične predstave in naklonite vsaj nekaj dobička v prid St. Ilju. Naše ženstvo in dijaštvo, pobirajte darove v ta namen. Na delo tedaj, ker resni so dnevi! Naj bi naš klic ne bil glas vpijočega v puščavi!

Darovi naj se blagovolijo pošiljati na naslov: Golob Mih., kaplan v St. Ilju, ali Franc Zebot, blagajnik Slovenskega bralnega in kmetijskega društva v St. Ilju.

Slov. dij. zveza.

Mariborski okraj.

m Maribor. Umrli je gospa Terezija Lorber, soproga tukajšnjega podžupana dr. H. Lorberja, v 73. letu.

m **Deželna vinarska** in sadjarska šola v Mariboru priredi od 11. do 16. jan. 1909 živinorejski tečaj. Natančnejše o tečaju je razvidno iz inserata.

m **Nečuvno.** Na dan cesarjevega jubileja je raz poslopja deželnega ženskega učiteljskega v Mariboru vihrala frankfurta. Nečuvno, a razumljivo v dobi, ko je c. kr. učni minister Marchet, ki bi naj bil uzor objektivnosti, na vsa usta povedal, da je pred vsem Nemec, potem še le drugo, kar se je; kaj bi si potemtakem ravnatelj Frisch ne upal, da ne rečemo drznil, na javni šoli razobešati znamenje vsemnemštva, zlasti ko je tudi deželna vlada v Gradcu preko ušes vsenemška! Mi to dejstvo priporočamo gospodom poslancem, da si ga dobro zabeležijo, pa tudi našemu ljudstvu, da si ga dobro zapomni, kajti zavod se kot deželni vzdržuje tudi s slovenskim denarjem in vsiljuje svoje učiteljice pred vsem slovenskim občinam, v namen, da slovensko deco zastruplja s prusaškim duhom, jo slovenskim starišem trgajo iz rok in mečejo v žrelo nenasične pangermanije. Komu ne vzkipi kri ob takem početju?

m **Maribor.** Vabilo na Ciril-Metodovo slavnost v Ptuj pred sodnijo. Pred mariborskim c. kr. okrajnim sodiščem bil je dne 1. t. m. Rudolf Havelka, trgovec v Ptuj, obtožen, ker je imel dne 11. in 12. kimovca omenjeno vabilo v izlozbi svoje trgovine. Državni pravdnik predlaga, naj se obdolženec kaznuje zaradi prestopka § 23 tisk. zak., ker tega vabila ni pribil na istem prostoru, katerega bi mu bila oblast odkazala. Zagovornik je predložil sodniji nepravilnost takega tolmačenja § 23 tisk. zak., povdarjajoč, da mestna policija v Ptuj tudi različnim gostilničarjem ni odkazala prostora, kje smejo vabila v svojih prostorih razobešiti, in da bi se vsak državni pravdnik pred celim svetom osmešil, če bi tožbo naperil proti kakemu gostilničarju. Sodnik c. kr. sodni tajnik Stergar se je prepričal o krivdi obdolženca in ga obsodil. Upamo, da ni govoril zadnje besede.

m **Maribor.** Pred porotniki je stal dne 30. nov. 17letni Alojz Šamperl od Sv. Lovrenca v Slov. gor., ker je pri nekem pretepu dne 8. nov. z ročico tako obdelal Franca Repa, da je ta vsled dobljenih poškodb na glavi umrl. Bil je obsojen na 3½ leta težke ječe. — Isti dan je bil obsojen na devet mesecev strogega zapora 18letni kočarski sin Franc Zajc iz Apač v ptujskem okraju. Dne 6. sept. t. l. je prišlo pred hišo želarke Marije Vidovič v Apačah, kjer se je obhajala neka slavnost, mnogo fantov iz vasi, med katerimi je kmalu prišlo do pretepa. Posestniški sin St. Cobej je vrgel obtoženca Franca Zajca na tla. Komaj je Zajc vstal, udaril ga je Janez Kavčević z jernom. Zajc je stopil korak nazaj, vzel žepni nož in ga zasadil Kavčeviću v trebuh. Rana je bila smrtno nevarna in je Kavčević v 12 urah umrl. — Dne 1. t. m. je sedel na obtožni klopi 40letni Valentin Bresner, posestnik v Radizlu, obtožen radi umora otroka. Obtožnica pravi, da je Bresner že 14 dni po svoji poroki ženo tepel in psoval. Pred Božičem l. 1907. mu je dala enkrat soproga Martina obed in opomnila, naj bi sam jedel, ker ima ona opraviti z otroci. Bresner je postal vsled tega tako divji, da je vrgel ženo na tla, ji pokleknil z obema nogama na prsi, jo zgrabil za glavo in z njo tako dolgo bil ob tla, da je koža na več mestih počila in da je bila žena čisto krvava. Ker je ravnal z njo vedno slabše, je bila žena konečno primorana se obrniti na sodnijo za pomoč. Bil je v letih 1900, 1901 in 1906 trikrat radi grdega ravnanja z ženo obsojen. Žena je morala večkrat slečena in bosa ob polnoči bežati in iskati zavetja pri drugih ljudeh. Tudi z otroci je Bresner silno grdo ravnal. Dne 10. julija t. l. je na naglo umrl 14letni sin Jožef. Kmalu se je začelo govoriti, da otrok ni umrl naravne smrti. Sodnija je dala otroka izkopati, in komisija

je dognala, da je umrl otrok nasilne smrti. Žena Martina Bresner je pri preiskovalnem sodniku med drugim izpovedala, da je dne 13. julija ponoči zbežala iz hiše, ker jo je mož psoval in se je bala, da bi prišlo še do hujšega. Ko je pribežala do vežnih vrat, je opazila, da je mož otroka v zibelki pograbil in ga vrgel za njo v hišna vrata. V svoji razburjenosti je bežala še dalje, ko je pa slišala krik otroka, se je vrnila v sobo. Otroci je ležal za vratmi in je imel na glavi rano, iz katere pa ni tekla kri. Pol ure pozneje, proti pol 4. uri zjutraj je otrok umrl. Pri obravnavi je Valentin Bresner vse to tajil. Porotniki so zanimali edino vprašanje, ki se je glasilo na zločin uboja z 9 proti trem glasovom, na kar je bil Bresner oproščen. — Dne 3. t. m. je stal pred porotniki 32letni mesarski pomočnik, Franc Žibert, radi tatvine, goljufije in potepanja. V noči na 10. novembra 1907 se je prekajevavski pomočnik Ivan Hollek, ki je spal z več drugimi pomočniki v I. nadstropju hiše gosposke ulice 28 v Mariboru v nezaprto sobi, naenkrat vzbudil vsled nenavadnega šuma. Slišal je tudi, da so se vrata zaprla. Napravil je luč in zapazil z drugimi tovariši, ki so se sedaj tudi vzbudili, da so bili v sobi omare in kovčki odprti in prazni. Več obleke je ležalo na kupu in bilo pripravljeno, da se odnese. Med oblekami, ki so bile vredne 600 kron, bilo je tudi Hollekov sukno, v katerem je imel shranjenih 620 kron. Tatu se ni posrečilo vseh teh stvari odnesti. Pri natančnejšem preiskovanju se je dognalo, da so bili pomočniki Ivan Hollek, Tomaž Pungarič in Juri Skale okradeni za skupno vsoto 72 K 40 v. Žiberla so dobili še le čez 8 mesecev. Radi goljufije je Žibert obtožen, ker je ponarejal delavsko knjižico. Bil je obsojen na 7 mesecev težke ječe. — Radi tatvine sta sedeli dne 4. t. m. na obtožni klopi pred porotniki 54letna Neža Kolarič v Sovjaku in njena hčerka 24letna Antonija Kolarič, dekla v Dragotincih. Dne 15. septembra je prišel posestnik Alojz Veršič v gostilno Franca Kocbeka v Gor. Porčiču. Imel je pri sebi večjo vsoto denarja, ker je prodal prejšnji dan svoje posestvo za 5300 kron; od tega denarja je imel še pri sebi v denarnici v hlačenem žepu 2000 kron. V gostilni je našel kovača Franca Baumana v družbi Neže in Antonije Kolarič. Sedli so k eni mizi in Veršič je plačal par litrov vina, tako da so bili proti večeru že vsi precej natrkani. Vendar pa Veršič, kakor trdijo priče, ni bil tako pijan, da bi ne vedel, kaj dela. Proti 6. uri zvečer je šel domov; takoj za njim sta zapustili gostilno tudi Neža in Antonija Kolarič. Veršič pravi, da sta mu obtoženki sledili, se mu pridružili in ga prosili, da smeta pri njem prenočiti, kar jima je tudi dovolil. Med potjo pa sta ga pregovorili, da bi se nekoliko odpohli. Potegnili sta ga nekoliko v stran, kjer so se vsedli na trato. Antonija Kolarič se je vsedla k Veršiču, ga dražila in ščegetala. Potem je šla k materi, ki je sedela nedaleč na neki lestvi, nakar je šla mati k Veršiču, se pri njem vsedla in ga na isti način ščegetala kakor hčerka Antonija. Potem sta se obe od Veršiča poslovili in odšli. Ko je hotel iti Veršič dalje domov, je naenkrat z grozo opazil, da mu je izginil iz denarnice denar, pobotnica notarja Stupice čez 2000 K, in košarica hrush, ki jo je nosil s seboj, v vrednosti 69 vinarjev. Ker je Veršič, ko je zapustil gostilno, denar še imel in ni prišel med potom z nikomur drugim skupaj nego z Nežo in Antonijo Kolarič, in ker je bilo čisto izključeno, da bi bil denar izgubil, ker bi bil moral potem tudi denarnico izgubiti, ki jo je pa še imel pri sebi, ni bilo nobenega dvoma, da sta ga okradli obtoženki ta čas, ko sta ga ščegetali, na ta način, da mu je Antonija Kolarič denar z denarnico vred vzela, mati Neža Kolarič pa mu potem prazno denarnico nazaj vtaknila. Obtoženki sta tajili, da bi bili šli, ko sta zapustili gostilno, za Veršičem, in da ga torej nista mogli okra-
stati. Vendar pa trdijo posestnik Ivan Kocbek in njegovi hčeri Liza in Ana, ki so se peljali takrat po istem potu, po katerem je šel Veršič, da so videli, da sta Neža in Antonija Kolarič Veršiču sledili. Antonija Kolarič je bila obsojena na 5 let, Neža Kolarič na dve leti težke ječe. — Dne 5. t. m. se je vršila obravnava pred porotniki radi roparskega napada, ki so ga izvršili trije mladi fantje v Mariboru na stari ženi, o katerem napadu smo že poročali. Verdonig je bil obsojen na 8 mesecev, Lehmann na 10 mesecev težke ječe, Angel je bil oproščen.

m **Sv. Lenart** v Slov. gor. 60letnica vladanja presv. cesarja Franca Jožefa I. Slavnost, koja je vodila slavnostni govornik nadučitelj Kopic, se je jako dobro obnesla. Po asistiranju sv. maši je prišlo v šolo toliko občinstva, med drugimi dr. Tiplič, gospod Rop, gospod Schönwetter, da je bila lepo okrašena telovadnica natlačena polna. Mladina je prav lepo pela — gospod Zabukošek je spremljal na harmoniju — in deklamovala. Za spomin je dobila knjige „Naš cesar“ in jubilejne karte. Tudi na njihov želodček nismo pozabili.

m **Sv. Lenart** v Slov. gor. Slučajno sem se mudil pri Sv. Lenartu ter sem med drugim imel tudi razne opravke na tamkajšnji pošti. Toda jako sem se začudil, ko sem videl, da na tem uradu ne znajo več slovenski. Neki že bolj postaran, a radi tega malo prijazen gospod (pozneje sem zvedel, da je to gospod poštar sam, ki je baže celo rojen Slovenec, a iz Kranjskega doma) me je po dolgem, potrpežljivem čakanju v blaženi nemščini vprašal, česar da želim. Oddam mu priporočeno pismo, a čujte, nazaj dobim edino nem-

ški poštno-oddajalni list, četudi je bil naslov na pisnu popolnoma slovenski pisan. Četudi so vsi napisi v tej pisarni izključno nemški (za Slovence gotovo nimajo veljave), vendar smemo od g. poštarja vsaj dvojezičnih tiskovin zahtevati! Šentlenartski Slovenci, vrnite samonemške tiskovine ter zahtevajte dvojezičnih! Seveda, poštni pečat je tudi samonemški. Vse pošte v okolici, pri katerih so pristni Nemci, ali pa vsaj posili-Nemci: nastavljeni za poštarje, imajo dvojezične pečate, le Sv. Lenart ga še nima. In vendar je šentlenartski župan Sedminek glavni agitator za „Štajerca“, in tukajšnji g. poštar baže rabi v uradu edino le nemščino, celo za uslužbenci, četudi je ne razumejo! Torej predpogoji za dvojezičen pečat so dani! — Lotos.

m Sv. Benedikt v Slov. gor. Solska mladina je pod vodstvom duhovnikov in učiteljskega lepo proslavila cesarski jubilej. Otroci so korajžno nastopali kot govorniki v raznih narodnih nošah z zastavami in so nato zapeli več lepih pesmic.

m Poljčane. Krožek kmetijske podružnice v Poljčanah je na svojem zborovanju z dne 6. grudnia t. l. sklenil, da se od 15. grudnia t. l. naprej zviša cena mleku, in sicer 1 liter od 16 na 20 vinarjev. Vzrok podraženja je predragi nakup krme.

m Sv. Peter nize Maribora. Društvo „Skala“ priredi v nedeljo dne 13. decembra po večernicah v novi šoli predavanje: „Prva pomoč v nesrečah in boleznih“. Govori g. dr. Taršič iz Maribora. Peterčani, udeležite se obilno tega koristnega predavanja! Odbor.

m Čebelarstvo pri Sv. Trojici v Slov. gor. ima v nedeljo dne 13. t. m. po večernicah v Mlinarjevi gostilni svoj redni občni zbor. Udje se sablje, da se ga radi sestave statistike zanesljivo udeležite.

m Slov. izobraževalno društvo v Gorici pri Račah se zahvaljuje vsem dobrotnikom posebn. pa Družbi sv. Mohorja in pa Slov. Matici, ki sta društvo bogato obdarovali s knjigami. Odbor.

m St. Lenart v Slov. gor. Za dne 15. nov. t. l. tukaj ustanovljeno „Jub. šolsko kuhinjo“ so darovali sledeči p. n. gospodje in zavodi: Posojilnica v St. Lenartu 100 K, Janžekovič Jos., župnik, 20 K, dr. Kronvogel, c. kr. dež. s d. svetnik, 10 K, dr. Gorišek odv. kand. 10 K, Fr. Stupica, c. kr. notar, 10 K, dr. Tiplič, distr. zdravnik, 10 K, Fr. Kranjc, c. kr. dav. kontrolor, 5 K, Vlad. Fabijanc, poštar, 5 K, J. Gorican, kaplan, 5 K, Zemljik A., trgovec, 5 K, Šilec J., priv. uradnik in posestnik 5 K, Arnuž Al., krmar, 5 K, Strukelj J., knjižničar, 2 K, Kramberger Fr., pos. tajnik, 2 K, Breznik Fr., trgovec in veleposestnik 1 K, Krempirja, repe, žitola, pšena, moke, slanice, jabolk so poslali te gospodje posestniki iz Zamarkove in Part bja: Schönwetter, Gole, Valner, Rojko, Polič Rep, Vijačko, Zvajker, Skamlec, Korošec, Kraus M., Marbold, Portič, Dvorsak, Kramar S., Vreznik Koeček. Gospa Paul je darovala 100, g. Zorman 35 žemelj. Bog plati! Dalje sledi.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Pred tukajšnjim okrajnim sodiščem so bili dne 30. novembra radi demonstracij dne 13. septembra obsojeni filozof Bratanič na 40 K, jurist Kasimir 40 K, Linhart Karl na 8 dni in trgovec Sorko na 10 dni zapora.

p Ptuj. Pred kratkim ste poročali o nekem g. Karl Sarja, da je kot zastopnik Singerjevih strojev v Ptuj na glavnem trgu se dal po lutris veri poročiti. Kakor vse dejanje tega privandranega slovenskega Korošca kaže, je mož naš najzagrizenejši nasprotnik v verskem in narodnem oziru. — Mi imamo danes pred nami tudi slovenski cenik znanih poboljšanih Singerjevih strojev za gg. krojače, čevljarje, šivilje itd. iz trvdke g. Ivana Jax (Jaks), Ljubljana, Dunajska cesta 17. Priporočamo v to svrhu te šivalne stroje, ker smo prepričani, da so izdelani najskrbneje iz izvrstnega materiala z najpopolnejšim orodjem. Doslej se jih je prodalo čez 140.000. Zastopnik za ptujski okraj je g. Ant. Kramberger, krojač v Spuhlji 3. nize Ptuja, kjer so tudi stroji na vpogled.

p „Štajerc“ pri padarju. Svetoznani spodnještajerski farbar, ki ga nekateri imenujejo „giftna krola“, drugi „krolasti Štajerc“, tretji „štajerska zabura“, ki pa vedno piše le resnico, koje se je naučil od kače v raju, se napoti k dobroznanemu staremu izkušnemu padarju in se pritožuje sledeče: „Gospod zdravnik, mene nasprotniki in njihovi časopisi dolžijo, da lažem, obrekujem, opravljam, delam zgago, sovražstvo itd., saj to vendar ni res; jaz hočem le mir med Slovenci in Nemci. Saj je tudi Kristus mir oznanjeval. Gotovo imam jaz prav, ne pa prvaški farji in dohtarji. Kristus je priporočal ljubezen; in zato se trudim tudi jaz že deveto leto in sem svoje učence razposlal po vseh slovenskih deželah. Toda vseh teh miroljubnih nauk, ki mi jih narekuje sama ljubezen do bližnjega, moji nasprotniki nočejo sprejeti. In ker mi ljudje (to je nasprotniki) očitajo najbolj jezičnost, zato sem prišel k vam, gospod dohtar, da mi preiščete moj jezik, morebiti tukaj ni vse v redu. Prosim, visokoučeni gospod, pomagajte! Ce sem komu storil krivico, povrnem četvero.“ Modri zdravnik pomišlja nekaj časa, potem pa svetuje prijazno obupanemu bolniku („Štajercu“) to-le: „Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen...“ To je nauk, ki ga je dal Kristus svojim nasprotnikom (farizejem). Ta nauk dam tudi jaz tebi, ljubi „Štajerc.“ Kar se pa tiče drugega, namreč: jezičnosti, imam pa za jezične ženske zelo dobro zdravilo. Zapišem jim domače sredstvo, in to je: Vsaka naj v pelinovec namaka svoj jezik tri dni, in potem naj to izpije. Ce bo pa tudi tebi, ljubi „Štajerc“, to pomagalo, tega ne vem.“ „Gospod dohtar“, vpraša „Štajerc“, „koliko sem pa dolžen?“ „Nič“, odgovori gospod zdravnik, „da ne boš mogel zanaprej reči, da smo dohtarji tako dragi.“ „Ali je „Štajerc“ pil pelinovo vodo, tega nisem mogel izvedeti.

p Krčevina pri Ptuj. Poučni šlod bralnega društva se je dobro obnesel. Prostorna soba g. Vilčnika se je napolnila, tudi mladenec je bilo lepo število. Šlod je vodil predsednik bralnega društva gosp. Lah, ki je po kratkem in lepem pozdravu oddal besedo tajniku S. K. S. Z. Ta v kratkih potezih oriše pomen jubilejnih slavnosti v zadnjem tednu, predloži navzočim avstrijske narode, katere že 60 let modro vodi svetli cesar Franjo Josip, in potem preide na dogodke jubilejnega leta v domovini. Vsem so še v spominu septemberski dogodki, ki so bili za naš narod nesrečni, a obenem srečni. Nesrečni zato, ker sta padli dve nedolžni žrtvi, ker je teklo več slovenske krvi; a srečno pa je bilo zato, ker so Slovenci spoznali svoje prijatelje ter jim bodo dali tudi dostojen odgovor; posebno z izvajanjem gesla: „Svoji k svojim“. Potem naglašajo potrebo bralnih in izobraževalnih društev in mladeniških zvez ter v kratkih besedah naslika hude boje, ki jih bijejo obmejni Slovenci. Za njim govori g. Brenčič iz Spuhlje o kmečki organizaciji in o koristih iste ter vabi, naj bi se vsi teh organizacij oprijeli. Nato navdušuje mladenič Ver navzoče, da si naj globoko v srce vtisnejo besede gg. govornikov ter jih navdušuje za dobro slovensko berilo. Šlod je pozdravil tudi zastopnik Vurberžanov. Govori še č. g. p. Selinšek iz Ptuja, ki izraža nado, da se bodo prihodnjega zborovanja udeležili še v večjem številu, na kar so mu bili v odgovor gromoviti: „Živio-klici“. Torej na svidenje prihodnje!

p Sv. Marko nize Ptuja. V nedeljo dne 29. nov. po večernicah uprizorili so tukajšnji učenci pod vodstvom učiteljskega gledališke igr. „Požigalec“ s šalji-vimi nastopi, deklamacijami in petjem. Bili so zelo korajžni ter so svojo nalogo rešili v občno zadovoljenje. Čisti dohodek v znesku 40 K porabi se za nabavo najpotrebnejših učil. Bog plati vsem dobrotnikom, ki so k temu pripomogli. — Dne 2. dec. proslavljali se je pri nas kaj dostojno 60letni vladarski jubilej našega cesarja. Po uradni slavnosti se je ponovila igra „Požigalec“ samo za učence brezplačno in po tej so bili vsled darežljivosti domačega gospoda župnika in krajnega šolskega sveta vsi učenci pogosteni. Prisrčna hvala!

p Okolica Ptuj. Dne 2. decembra je slovenska šola v Ptuj na izvanredno lep način praznovala cesarski jubilej. Po svečani službi božji se je podalo blizu 700 otrok v šolo, kjer se je vršila krasno uspešna jubilejna svečanost. Navzočih je bilo poleg č. gg. veroučiteljev mnogo narodnih dam in gospic in tudi nekaj gospodov iz Ptuja; prav častno je bila zastopana okolica. Največja šolska soba je bila smotru primerno okrašena. Častnemu dnevu primerne deklamacije so se menjavale z domoljubnimi in narodnimi pesmicami. Nad 200 svežih, mladih grl se je združilo v ljubko ubrano pejte. G. šolski vodja je v vnesenih besedah očrtal življenje, delovanje in trpljenje našega visokega slavljence. Z našo krasno himno: Lepa naša domovina, se je prešlo k drugemu, od strani mladine željno pričakovanemu delu slavnosti, k pogostenju otrok. Blizu 700 otrok primerno pogostiti ni lahka naloga, a rešila se je na celo nepričakovan način. Otrokom so se delila razna bidra in potice, vsak je dobil eno klobaso in 3 žemlje; gotovo dovolj za naših učencev če tudi male, a vedno tečne želodčke. Konečno je še žejna grla utolažila darežljivost gospe Kavkler-jeve z malinovcem. Presenečenih ličic so se posluževali otroci obilnih darov. Ta dan bo ostal vsem navzočim v najprijetnejšem spominu! (Naj vam še bo prav tiho povedano, da je nemška deca dobila samo velik koš — besedi!) Prepričan sem, da se vsi z menoj strinjajo, če kličem predvsem cenj. prirediteljem, vsem blagim darovalkam in darovalcem okoliške šole: hvala vam vsem za trudapolno delovanje, za vašo blagohotno darežljivost! — Oče-okolčan.

p Velika nedelja. Miloš Stibler, agitator Narodne stranke, se silno jezi, da ni mogel pri nas niti jednega človeka pridobiti za ustanovitev liberalne posojilnice, za katero je tla pripravljaval s tem, da je brezplačno delil brošure, katere je spisal — „uskok, renegat, duševni revček itd.“, kakor ga nazivljeta „Domovina“ in „Narodni List“, Vlad. Pušenjak.

p Sv. Lenart pri Veliki nedelji. Prav slovesno smo obhajali dne 2. t. m. jubilejno slavnost presv. cesarja Franca Jožefa I. v narodni šoli s predavanjem gospoda nadučitelja F. Megla, s petjem in deklamovanjem šolarjev. Ob tej priliki je obitelj Horvat iz Cvetkovec obdarovala iz zapuščine pokojne Jožefa Horvata 60 ubožnih šolarjev z lepo obleko. V imenu krajnega šolskega sveta bodi javna zahvala izrečena posebno glavnim osebam te obitelji, to so: č. gospod F. Horvat, župnik pri Sv. Lovrencu, gospod Janez Horvat, gostilničar v Cvetkoveh, in njuni sestri Matilda in Marija.

p Sv. Lenart pri Veliki nedelji. Po dolgem času sem se zopet oglašil pri svojih znaneih na Brsnici. A kako se začudim, ko vidim na neki hiši desko z napisom: „Geprüfter Hufschmied Al. Mar.“ No, sem si mislil, je že pač dolgo časa, odkar že nisem več bil tukaj. Časi se spreminjajo, mogoče da so se naselili v tem času tukaj „Preizi.“ Zmotil sem se seveda pošteno, kajti, kakor sem zvedel pozneje, prihaja k temu „Schmidu“ redno vsak teden ptujski „Štajerc“, čegar par iztisov kreva se tudi dalje gor po Brsnici. Ti štajerčijanci torej zahajajo k „geprüfter Hufschmiedu“, Slovenci pa hodijo k svojim kovačem. — Zvedel sem pa tudi nekaj veselega, namreč da so šentlenarški fantje ustanovili Mladeniško zve-

zo, katera baže dobro napreduje. Mladeniči ste res lahko ponosni na svojo zvezo, pa tudi stariši ste lahko ponosni, da imate tako vzorne fante. Le tako naprej! Ponosni ste pa tudi lahko Podgorci in Osluševci, kjer nisem našel „Geprüfter Hufschmidov“, marveč izučene kovače, in kamor tudi ne zahaja noben iztis ptujskega „Štajerca.“ — Opazovalec in popotnik.

p Bresnica. Pri Sv. Lenartu blizu Velike nedelje se je vršila dne 22. nov. redka slavnost. Franc Preac, bivši posestnik, še mlad in naroden mož, je s svojim trudom dal postaviti nov križ, katerega so preč. gospod Zdravec, župnik od Sv. Lenarta, dne 22. nov., lepo okrašenega in med pokanjem topičev slovesno blagoslovili. Povedali so nam tudi v kratkih besedah pomen sv. križa in ga primerjali človeškemu življenju. Potem smo se vrnili v hišo in se tam gostili in veselili, kakor je pač navada, ali to veselje ni trajalo dolgo. Precej drugi dan zbolil mati posestnikove žene in ko za nekaj dni po prejemu sv. zakramentov izdalne svojo dušo, je bila žalost nepopisna. Dne 3. dec. so se spet oglašili zvonovi pri Sv. Lenartu in so naznanjali smrt 94letne babice Lucije Bratuša, rojene Žveglja, doma tudi iz Bresnice. Pač redka starost. Naj v miru počivata!

p Čebelarstvo pri Ptuj. Društvo priredi svoj redni občni zbor v nedeljo dne 13. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni Franca Bračiča v Novi vasi pri Ptuj. Odbor.

Ljutomerski okraj.

l Ljutomer. Zadnjo nedeljo dne 6. grudnia je priredila S. K. S. Z. pri nas poučno predavanje za viničarje, dninarje in hlapce. Predaval je gospod dr. Korošec.

l Ljutomer. Ob zopetnem velikem obisku se je v naši šoli v nedeljo dne 6. t. m. ponavljala cesarjeva slavnost šolskih otrok. Gotovo se bo še tretjkrat napolnila dvorana, da vidi zares prisrčno uprizorjeno slavnost.

l Ljutomer. Pri nas bosta gospoda B. Čirič in J. Rebere, kapucina iz Lipnice, vodila duhovne vaje za mladeniško in deklisko Marijino družbo. Dne 13., 14. in 15. dec. so govorili ob 7. in 10. uri predpoldne in ob 2. uri popoldne. Začetek 12. dec. ob 2. uri popoldne. Sklep 16. dec. ob 7. uri zjutraj. Udeležiti se naj vsa mladina.

l Ljutomer. Tukajšnje vojaško-veteransko društvo je povodom 60letnice Nj. Veličanstva priredilo slavnostno veselico pri gospodu Kovačiču. Koj po sv. maši smo se podali k njemu na Kamensčak. Predno se je slovesni obed začel, razložil nam je gospod načelnik Rajh iz Ljutomera v kratkih besedah žalostne in vesele dogodke iz življenja našega cesarja ter mu napil, na kar so vsi navzoči trikrat krepko zaklicali živio! Ko smo se pokrepčali in utolažili žejo, smo uredili društvene razmere. Na to smo se zabavali s petjem in raznimi pogovori. Hitro je pretekel čas. Po večerji se je društvenik Martin Viher mlajši zahvalil gospodu načelniku in slavnemu odboru v imenu vsega društva in tudi hišnemu gospodarju. Nato je napil tudi drugemu jubilantu slavnemu papežu Piju X., na kar smo tudi njemu zaklicali trikratni živio. Nato se je gospod Hošnik spominjal cesarice ter zaklical njenemu spominu trikratni živio. Godba je zaigrala cesarsko himno. Vsi smo se ločili veseli in se bomo hvaležno vselej spominjali vseh, ki so nam postregli tako izborno, posebno pa našega jubilarja cesarja Franca Jožefa I.

l Sv. Jurij ob Ščavnici. Vse mladeniče Mladeniške zveze uljudno prosim, da prinašajo svoje prispevke, ker leto se bliža koncu. Blagajnik.

Slovenjgraški okraj.

s Slovenjgradec. Zahvala. Krajni šolski svet okolice Slovenjgradec se najprisrčneje zahvaljuje vsem p. n. dobrotnikom šolske mladine, ki so količkaj prispevali, bodisi prej za tombolo, bodisi slej v denarjih ali z drugimi darili, da se je ob slovesnosti 60letnega vladanja našega presv. cesarja Franca Jožefa I. 2. dec. moglo obdarovati 170 ubožnih otrok deloma s črevlji in deloma z drugo potrebno obleko. Bog jim povrni stotero! — Ivan Schöndorfer, načelnik.

s St. Ilj pri Velenju. Na lovu je padel tukajšnji veleposestnik Ivan Kranjc in se precej ranil na glavi in na prsih.

Konjiški okraj.

k Sv. Kunigunda. Udomačen je tukaj pregovor: „Pred sv. Martinom zima ne zapre“, pa letos je zaprla že dne 8. nov., zaprla namreč živino v hlev, katera bi se bila še lahko pasla. To je zopet velik udarec pri tolikem pomanjkanju krme, pa živino tako rano kar v hlevih krmiti. — Za tukajšnjo občino se je 10. in 21. nov. delila podporna krma. Dobili smo le osmi del tega, za kar se je prosilo! Pač pa je ta krma bila prav dobra in lepa, za kar so tisti, kateri so krmo dobili, kakor tudi tukajšnje županstvo prav hvaležni. Pri tem sta nam šla na roko gospod okrajni glavar in gospod trgovec Kupnik v Konjicah. Velika beda zaradi pomanjkanja krme je tukaj neizogibna. Edino upanje imamo mi pri naših gospodih poslancih. Saj jim je ta beda znana. Gotovo bodo pri vladi izposlovali še izdatnejšo podporo v krmi, kakor je bila ta. — Tukajšnji priden kmet in izvrsten gospodar

gospod Jurij Kovše je v spomin letošnjega trojnega jubileja postavil kaj krasno kapelo v čast Lurške Marije. Kapela je bila dne 22. nov. po domačem gosp. kaplanu slovesno blagoslovljena. — Najstarejši gospodar naše župnije, gospod Jurij Ostruh je svoje gospodarstvo izročil svojemu sinu Francu. Ta si je poiskal za svojo tovarišico v zakonu pri sloveči gostoljubni hiši Lukežovi, Podgrajšekovo Julijano. Staremu Ostruhu, kateri je čez 50 let veliko gospodarstvo krepko vodil, ki je pri vsaki volitvi vestno zastopal katoliško-narodno stranko, želimo miren in blag odpočitek, mladima pa veliko blagoslova in sreče! — Še nekaj! Leto gre h koncu, torej, dragi rojaki, ponovite naročnino „Slov. Gosp.“, pa tudi novi naročniki se naj oglasijo. Nobena hiša bi naj ne bila brez tega lista. Ako si pa že tako reven, da teh 4 kronic ne bi zmoget, pa stopita dva skupaj. Vsak naročnik naj še enega naročnika pridobi. Le na ta način bomo nasprotnim listom dali najbolj primeren odgovor. Vsem vrlim naročnikom „Slov. Gosp.“ želim iz visokega zelenega Pohorja srečne in vesele božične praznike. — Janez Potnik.

Celjski okraj.

c Gor. Sav. dolina. „Stajerca“ v naši Gornji Savinjski dolini le malokdo še pozna. Mu je tukaj le menda zrak premrzlel. Tudi od nas nihče v ta list ne piše. Sedaj smo pa bili naenkrat primorani, v ta nam neljubi list poslati dva popravka. V številki z dne 31. oktobra t. l. namreč je prinesel dopis iz Black Diamond Wash., v katerem neki Watt. Kramer svojo svetovno oliko kaže s tem, da krade dobro ime našemu bivšemu mnogoletnemu župniku, katerega je vsa fara spoštovala in ga ohranila v najboljšem spominu. Očita mu lehtarjijo, in to, kar so župljani od nekdanj bili vajeni dati župniku iz proste volje. Podpisani to početje obsojamo in si prepovemo, da bi dobrote, katere smo komu skazali, temu kdo očital, posebno tak, kateri sploh nikdar ni ničesar dal. Kar se tiče usmiljenega srca č. g. F. P., omenimo samo to, da bi ga ljudje ne bili od blizu indaleč iskati, če bi bil tak, kakor ga riše imenovani dopisnik „Stajerca.“ Gre laž je, da bi bil gospod F. P. kedaj komu za pogreb račun 150 do 200 K. Pri nas se zvonil po navadi vsakemu mrliču pri treh cerkvah, pri farni cerkvi s štirimi zvonovi. Za vsakim mrličem skoro se opravljajo opravila na dan pogreba s konduktom in tudi slovesna opravila na osmi dan. Župnik mora torej računati grobnino, od zvonjenja za tri cerkve, trem mežnarjem, organistu, ministrantom in nosilcu križa. Da tudi sam ni zavezan slovesnih opravil zastojati, se samo ob sebi razume. In vsak tudi rad plača, kar je naročil. Siromaki se pač tudi brezplačno pokopljejo. Računi pa niso skoro nikoli znašali, četudi se je po osem- ali devetkrat pol ure zvonilo, več kot nekako 50 do 60 K. Le če je kedo sam večjo svoto za pogreb sporočil, se je dotična svota v ta namen porabila, a nikoli ni presejala 70 K. Grdo in ostudno je očitanje, kakor da bi bil gospod F. P. cerkveni denar nekako poveril. Za oltar je bilo dosedaj sporočenih 2000 K, ki pri posestniku dotičnega posestva brezobrestno čakajo časa, ko bode mogoče jih porabiti po namenu testatorja. Sicer pa oltarji v Novištifi niso bogve kako zanikrni. To pač vedo vsi romarji, ki so kedaj to cerkev obiskali. Podpisani cerkveni ključarji in drugi tu izjavljamo, da je gosp. župnik F. Puntner cerkveni denar v Novištifi vedno vestno porabljal za popravilo in lepšavo cerkve, kar jasno pričuje to, kar se v vseh treh cerkvah vidi: lepa slikarija, nove klopi, nov tlak in še druge reči v cerkvi, kakor tudi mašna oprava. Zato prosimo blagega gospoda Puntnerja, da naj si tega obrekovanja ne jemlje k srcu, ker dobri ljudje, kateri ga poznajo, ga vedno visoko cenijo in spoštujejo. Posebno Novoštiftčani bomo gospoda Puntnerja ohranili vedno v dobrem spominu. Novaštifta, dne 29. nov. 1908. — Goth. Ferne, župnik; Anton, Trepel, Janez Potpečnik, Matevž Enci, cerkveni ključarji; Trautnik Franc, župan; Jakob Savinšek, bivši župan; Matija Podpečnik po Jakob Savinšek; Anton Zagradišnik; Anton Burja; Simon Golob.

c Sv. Peter v Sav. dolini. V št. 49. z dne 3. decembra smo čitali v poročilu iz Griž, kako se je naš liberalni podložki gostilničar Sedminek udeležil agiacije zoper krščansko mislečo moč v Grižah. — Sedminek, Sedminek! Ali nimaš nič dela s svojo liberalno posojilnico, da lahko hodiš po svojem misijonskem liberalnem potu. Ostani rajši doma, skrbni za svojo posojilnico, da bode šlo naprej! Sicer pa imaš dovolj dela v domači občini, ker, kakor se sliši, so že nekateri zapustili Narodno stranko ter pristopili h K. Z. Potrži rajši svoje bratce v njihovi veri. Prigoditi se zna, da ostanejo liberalci samo krčmarji, kateri so tukaj v St. Petru skoraj vsi. Odločen naš krčmar je g. J. Hrovat, pri katerem se nahaja Slov. Gospodar in Domoljub. Eden pa svojo barvo skriva, noče se pokazati, čegav da je. Drugi so večinoma pristni liberalci, ki udrihajo v svojih gostilnah po K. Z. in po duhovnikih. „Duhovniki niso namestniki božji“, tako trdi nek krčmar, zato, ker ho- dijo obuti, a ne bosí, kakor naš Odrešenik. „Ali ni to duhovito? Zelo zanimivo je gledati naše liberalce, kako prihajajo v cerkev. Enega pošljejo iz Zgankove gostilne k cerkvi pogledati, če bode kmalu minilo. Če je že sv. maša blizu konca, tedaj pride cela procesija samih pristnih liberalcev pod zvonik. „Oberlajtnant“

tukajšnjih liberalcev, g. A. Cvenkel, pa pridejo malo prej, predno sv. opravilo mine, v Kosmelovo vežo ter se milo ozirajo pri vratih ven po svojih srčno jim vdanih podložnikih: tem pa klobuki kar odletavajo od glav. Ali se bojite nas „klerikalcev“, da hodite v vežo? Nič se nas ne bojte, ne bomo vam nič žalega storili; še v cerkev vas uljudno vabimo! — Opazovalec.

c Nova cerkev pri Vojniku. V tukajšnjem bralnem društvu smo imeli na prvo adventno nedeljo zopet enkrat občni zbor, ki ga že tukaj dolgo ni bilo. G. kaplan se nam razložil namen društva in nas tako navdušili, da smo sklenili od zdaj naprej se izobraževati in delovati za procvit našega nanovo oživelega bralnega društva. Rasti in procvitaj bralno društvo novocerkovsko ter vodi našo mladino po krščansko-socialni poti do prave narodne izobrazbe. Eden, ki je zraven bil.

c Ljubija pri Mozirju. V 132. št. Domovine je nekdo na hudomušen način, bodisi iz nevednosti ali hudobije napadel svečarje, kateri vsako leto po gornjegrajskem okraju pobirajo darove za potrebščine podružnih cerkev. Resnici na ljubo naj služi sledeče v pojasnilo. Svečarje oskrbuje pri nas vsako leto drug posestnik, ki jim daje zjutraj in zvečer, ko pridejo domov, prenočišče in brezplačno hrano. Če pa je kateri prisiljen vsled oddaljenosti prenočiti izven domačega kraja, prenoči navadno v zasebni hiši, malokedaj v kaki gostilni. Na svečnico nesejo dotični svečarji blagosloviti sveče v župnijsko cerkev in dobijo za plačilo malo pijače in vsak voščeni zavitek, kar se poravnava iz cerkvenega denarja. Pri nas imamo tudi tako dobre gospodarje, da na svečnico povabijo svečarje na svoj dom, kjer jih brezplačno pogostijo, vino pa si kupijo svečarji sami, tako da cerkev niti vinarja ne stane. Slednjič povemo jlopisniku tiho na uho, da se zelo moti, če misli, da ima politična ekspozitura v Mozirju oblast, takozvano svečarijo odpraviti, zakaj navada, pobirati za cerkvene potrebe, je pri nas od leta 1871 sem, zakonito zajamčena.

c Sladki gora. Dne 25. nov. smo spremljali k večnemu počitku Janeza Krumpič, po domače Rajniš. Mož je bil dolgo let vdovec. Naj v miru počiva! Nekateri govorijo, da bodo zdaj za njim prenehali vsi rajniši in bodo ostale same krone.

c Sv. Jurij ob Taboru. V ponedeljek dne 30. novembra so nas zapustili naš obče priljubljeni gospod kaplan in so šli za župnika k Sv. Martinu na Poh. — Naš očka župan se silno jeze nad „klerikalci“, ker so si ustanovili svojo posojilnico, katera res vro napreduje. Ne vedo, kakšen priimek bi jim se dali; zabavlja na vse načine. Vedite pa, gospod župan, da so bili ti preklicani „klerikalci“ tisti, ki so vam največ pripomogli do vaših ugodnih razmer! Uresničuje se pač tu pregovor, ki pravi: „Nehvaležnost je plačilo sveta.“ Obžalujemo že priletnega gospoda župana, da se je dal premotiti od par mladih liberalnih fanatikov, da zdaj z njimi vred trobi v njihov rog. Somišljeniki! Občinske volitve so pred durmi, sliši se, da namerava zasesti županski stolec nek privandran strasten liberalce. Torej pozor!

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Tukaj smo jako slovesno praznovali cesarjev jubilej z razsvetljavo in s strelbo ter s slovesno mašo in pridigo. Zadnjo nedeljo je izobraževalno društvo priredilo poučno zborovanje, pri katerem je domači župnik razložil najvažnejše dogodke cesarjeve 60letnice in opisal lepi napredek slovenskega naroda tekom 60letne vladarjeve jubilarja. — Poučna zborovanja kmetijske podružnice Mestnje-Sv. Peter so se jako lepo izvršila v Loki, v Zibiki, pri Sv. Emi, tukaj in na Sladki gori. Razven Loke je potovalni učitelj Jelovšek povsod imel zjutraj in popoldne govor, zjutraj o živinoreji, popoldne za žene in dekleta o perutninarstvu in o svinjereji.

c Za dobrnske toplice je razpisana do 15. dec. služba „rentmeistra“ z letno plačo 2000 K, prostim stanovanjem in kurjavo. Kaj, ko bi se potegnil pri deželnem odboru štajerskem enkrat tudi kak Slovenec za to službo?

c Ponikva ob juž. žel. V št. 48. ptujskega „Stajerca“ je nam dobro znani dopisnik obračunal kar po vrsti z vsemi „klerikalci“ na Ponikvi. Najprej trdi, da ga hočejo na Ponikvi ugonobiti in pregnati zavoljo tega, ker prebira ptujskega „Stajerca“, in se roti, da ostane zvest čitatelj tega tako resničnega ljubnega lista. Vprašam te pa: kdo te hoče ugonobiti, kdo te preganja? Če te je tisti mož, gospodar, pri katerem si poprej stanoval, svaril pred tem strupenim berilom, da kar mu gre vsa čast, te s tem ni mislil ugonobiti. Da pa si se prestavi v zasebno stanovanje, si šel pa prostovoljno, torej te ni nikdo preganjal. Nadalje oponašaš klerikalcem, kako se ti obnašajo ob nedeljah med in po sv. maši, in to ravno ti, ki, odkar bereš ptujskega lažnjivega kljukca, sam ne hodiš več v cerkev. Za tem pa napadeš še naše mladeniče, najlepše počastiš seveda mene z besedo: „hauptman“ prvaških mladeničev, hvala. Toda sedaj si se pa vrezal, ker trdiš, da sem te hotel prisiliti, da vstopiš v pevsko društvo. Nikdar te nisem hotel siliti, pač pa sem te enkrat vprašal, če greš z menoj k pevski vaji; neresnica pa je, da bi ti bil obetal Bog ve kako izobrazbo, ker o tej mi dva sploh govorila nisva. Če pa že mene kot svojega najbližnjega sosedo hočeš napadati, če tudi kolikor je meni znano brez vsega povoda, bi vendar bil lahko pustil našega gospoda kaplana v miru, ker to lahko veš, da mi Lu-

terčani dobro vemo, da se ti od strani č. gospoda kaplana ne godi nikaka, tudi ne najmanjša krivica. In hvalil si se pri neki hiši v Luterjih, da hočeš Nemcem na noge pomagati, Slovenci pa, da so pri tebi „nič.“ Nisi li tudi ti sin slovenske matere? In sedaj misliš kar čez noč postati izdajica slovenskega naroda? Kaj ti je zasejalo v srce tako strastno sovraštvo do materinega jezika, do slovenskega naroda in do duhovnikov? To pa vеди, da se bomo „klerikalci“ in posebno pa še mi „klerikalni“ mladeniči, vselej in povsod potegovali za dobro stvar. Mladič, varujmo se tega tako strupenega ptujskega „Stajerca.“ Zati-rajmo ga neumorno povsod! Konečno pa vеди, dragi dopisnik, da ti odgovarjam na napade na moje osebo danes prvo in zadnjikrat, pač pa sem pripravljen, priljubljenega nam dušnega pastirja č. gospoda kaplana braniti pred tvojimi napadi do skrajne meje. — Jurij Zabukošek, kmečki sin, Luterje, odbornik kmečkega bralnega društva na Ponikvi ob južni železnici.

c Ponikva ob j. žel. Velevažen dan je za nas 16. december. Gremo drugič v boj pri občinskih volitvah. Zmagali smo prvič. Zmagati moramo drugič še lepše. Naš boj je pravičen. Naši nasprotniki niso narodni. Če bi bili narodni, ne bi hajlali. „Heil“ na Ponikvi je vendar nekaj nečuvenga. In če se še zavzemajo za „Wacht am Rhein“, potem naj sodi slovenski svet, če je taka stranka vredna, voditi krasno slovensko občino! Sliši se, kar je skoraj neverjetno, da so predlagali glavarstvu, naj pride Nemeec v komisijo, ker zna baje dobro govoriti. Koliko je na tem resnice, povedali bomo po volitvah. Mi nimamo nič proti omenjeni osebi. Ali se pa še naj taka stranka imenuje narodna, ki se veže z Nemci in štajerci-janci in z njimi hajla! Može, vsi na volišče za dobro stvar. Zmaga je naša!

c Sv. Vid—Grobčno. Dne 2. t. m. se je pri nas zelo slovesno obhajala cesarska slavnost 60letnega jubileja. Na predvečer je slovesno zvonjenje, gromenje topčev in razsvetljenje oken naznanjalo slovesnost prihodnjega dne. In v sredo po sv. maši smo se zbrali v okusno ozaljšanem I. razredu tukajšnje štiri-razrednice, kjer smo občudovali lepo petje, deklamacije šolskih otrok, si zapisali v srce lepe besede slavnostnega govornika gospoda nadučitelja, posebno pa je ugajalo mnogoštevilnemu občinstvu poklonitev slovenskih dežel presvitlemu cesarju in nastop mladih vojakov. Krasnih narodnih oblek in mladih vojakov s papirnatimi čakami in lesenimi puškami se ljudje niso mogli nagledati. Hvala za to krasno prireditev gre pred vsem slavnemu tukajšnjemu učitelstvu, ki je imelo veliko truda in skrb in tudi gmočnih žrtve. In ker se slavnemu učitelstvu nikdo od krajnega šolskega sveta ni zahvalil — še zraven jih ni bilo razven enega — sprejmite gospod in gospa nadučitelj in vse druge učne moči tem potom najiskrenejšo zahvalo. — Namesto krajnega šolskega sveta navzoči gostje.

c Gornjigrad. Ker dopisnik Narodnega Lista v poročilu o skupščini okrajnega zastopa izpusti najbolj važno točko, namreč kako se je gospodarilo z denarjem, bomo v kratkem v daljšem članku natančneje posvetili v liberalno gospodarstvo okrajnega odbora, da boste kmelje vedeli, kako se gospodari z vašim denarjem. Govorile bodo številke!

c Rečica ob Savinji. Ustanovni shod „Kat. slov. izobraževalnega društva“ se vrši nepreklicno na kvaterno nedeljo dne 20. t. m. v začasnih društvenih prostorih (gosp. Turnška). Vpored: 1. Pozdrav. 2. Namen in potreba društva: izobraževalno delo. 3. Pravila. 4. Volitev odbora. 5. Nasveti. Za obilno udeležbo se priporoča sklicatelj.

c Sv. Jurij ob Taboru. Slov. čebelarско društvo ima v nedeljo dne 13. t. m. svoj redni občni zbor v cerkveni hiši. Začetek ob 8. uri popoldne. Vljudno se vabijo vsi člani društva.

c Gornjigrad. Bralno in izobraževalno društvo priredi na šteta novo igr „Mlinar in njegova hiša“. Predstavljal jo bodo izveščani igralci, in igralke, katere že poznate iz prejšnjih predstav.

Brežiški okraj.

b Brežice. Izobraževalno delo v Posavju napreduje. Te dni se ustanovi izobraževalno društvo na Vidmu; snuje se pa tudi enako društvo za Brežice in okolico, kojega pravila so že predložena. Zavedni okoličani, in zlasti vi mladeniči in dekleta, agitirajte že sedaj za važno društvo, ki bi naj postalo ognjišče krščanskonarodnega napredka v vašem kraju, da pristopi takoj začetkoma veliko članov, da bode moglo društvo še to zimo veliko dobrega storiti!

b Shod v Brežicah dne 6. t. m. se je prav lepo obnesel; došlo je kakih 150 povabljenih. Poročal je obširno državni poslanec dr. Benkovič o državnem zboru. Opazilo se je, da se ravno nekateri okoličani niso udeležili shoda, ki so izrazili željo, da bi radi slišali poročilo svojega poslanca.

b „Posavska Straža“, let. II., št. 1, je izšla dne 10. dec. Vsebinska: Nemški dom v Brežicah na bobnu, Slabo gospodarstvo mestne branilnice v Brežicah — 75.000 K ljudskega denarja brez varnosti. Kaj je „Stajerca“? Letak „Svoji k svojim!“ (konfisciran od državnega pravdnštva v Celju). „Posavska Straža“ se dobi v slovenskih trgovinah v Brežicah.

b Kozje. Po celi širni Avstriji so se letos obhajale veselice in šolske slavnosti v proslavo 60letnega vladanja Njih veličanstva našega presvitlega cesarja. Tudi kozjanska šola ni zaostala ter priredila dne 2. dec. v šolskih prostorih slavnost z jako lepim vspreedom. Nato se je dalo šolarjem malo pokrepčilo

Kapilor št. II.

Isti delujejo, da postanejo lasi gosti, dolgi in odstranjujejo prhljaj (luskine) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: eden lončič 5 K 60 v, dva lončka 5 K. Treba, da si vsaka obitelj naroči. Prosim, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Juršič, lekarnar, Pakrac Slavenija. Denar se pošlje naprej ali s poštnim povzetjem.